

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY“ GINČO NAGRINĖJIMO**

2020 m. balandžio 15 d. Nr. V 2020/(21.27.E-2101)-242-164
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir AAS „BTA Baltic Insurance Company“, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2019 m. rugsėjo 15 d. – 2020 m. rugsėjo 14 d. draudimo laikotarpiui buvo sudaryta gyventojų turto draudimo sutartis (draudimo liudijimo Nr. *(duomenys neskelbtini)*) (toliau – Draudimo sutartis), kuria buvo apdraustas butas, esantis adresu: *(duomenys neskelbtini)*. Draudimo liudijime nurodyta, kad apdraustam butui suteikiama „Apsauga maksimum“ ir taikomos „Visų rizikų draudimo“ sąlygos.

Pareiškėja draudiką 2020 m. vasario 5 d. informavo apie dujų katilo, įrengto apdraustame bute, gedimą ir pateikė dokumentus, patvirtinančius, kad dujų katilas įsigytas 2009 m. balandžio 10 d. Draudikui taip pat buvo pateiktas UAB „Būsto inžineriniai sprendimai“ surašytas Aktas apie įrenginių defektą (toliau – Aktas), kuriame nurodyti dujų katilo gedimai.

Draudikas pareiškėją informavo, kad, vadovaujantis Draudimo sutarčiai taikomų Gyventojų turto draudimo taisyklių Nr. 039.1 (toliau – Taisyklės) 6.1.24 papunkčiu, įvykis pripažįstamas nedraudžiamuoju, nes dujų katilas yra priskirtinas prie pastato įrenginių, senesnių nei 10 metų, o dėl 10 metų įrenginių gedimo draudimo išmoka nemokama.

Pareiškėja, nesutikdama su draudiko sprendimu atsisakyti mokėti draudimo išmoką, kreipimėsi į Lietuvos banką nurodė, kad draudikas nepagrįstai nesivadovavo Taisyklių 7.5.1 papunkčio sąlygomis. Pareiškėjos teigimu, Taisyklių 7.5.1 papunktyje nustatyta, kad tuo atveju, kai namų turtas yra apdraustas nauja atkuriamąja verte, nusidėvėjimas sugadintam namų turtui negali būti skaičiuojamas. Atsižvelgdama į tai, pareiškėja pabrėžė, kad sugedusiam dujų katilui, kuriam yra beveik 11 metų, Taisyklių 6.1.24 papunktyje nustatyta draudimo išmokos nemokėjimo sąlyga – 10 metų terminas – negali būti taikoma. Remdamasi nurodytomis aplinkybėmis, pareiškėja draudikui kėlė reikalavimą išmokėti 1 198,24 Eur draudimo išmoką, atlyginančią naujo dujų katilo įsigijimo ir montavimo išlaidas.

Draudikas, pateikdamas paaiškinimus dėl pareiškėjos kreipimėsi nurodytų aplinkybių, pabrėžė, kad pareiškėjos 2020 m. vasario 5 d. pranešime apie apdraustam turtui padarytą žalą nurodytos aplinkybės ir pateikti įrodymai pagrindžia, kad draudikas pagrįstai Taisyklių 6.1.24 papunkčio pagrindu atsisakė pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką. Draudikas, pateikdamas paaiškinimus dėl vertinant ginčo aplinkybes reikšmingų Draudimo sutarties sąlygų, nurodė, kad, butą apdraudus „Visų rizikų draudimo“ sąlygomis, pagal Taisyklių 6.1.24 papunktį draudimo išmoka nebūtų mokama tik dėl senesnių nei 10 metų pastato įrengimų (prie kurių priskirtinas ir dujų katilas) gedimo. Dėl kitų staiga ir netikėtai pasireiškusių draudimo rizikų, taip pat ir mažiau nei 10 metų senumo pastato įrengimų gedimo, draudimo išmoka pagal nurodytas Draudimo sutarties sąlygas būtų mokama. Draudikas pabrėžė, kad pareiškėjos pateikti įrodymai vienareikšmiškai patvirtina, kad apdrausto dujų katilo gedimą lėmė jo savaiminis gedimas bei korozijos (metalų irimas dėl fizikinės ir cheminės sąveikos su aplinka) poveikis, o ne kitos „Visų rizikų draudimo“ sąlygomis apdraustos draudimo rizikos (kiti staigūs ir netikėti įvykiai, galintys lemti pastato įrengimų gedimą, kurie nepatenka į

nedraudžiamųjų įvykių sąrašą). Remdamasis nurodytomis aplinkybėmis, draudikas teigė neturintis pagrindo pareiškėjai mokėti reikalaujamos 1 198,24 Eur draudimo išmokos.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių ginčas kilo dėl draudiko atsisakymo pareiškėjai išmokėti 1 198,24 Eur draudimo išmoką, atlyginančią naujo dujų katilo įsigijimo ir montavimo išlaidas, pagrįstumo.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjai) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis.

Svarbu pažymėti, kad Draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis CK 6.156 straipsnio 1 dalies nuostatomis, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Kasacinio teismo praktikoje yra nurodyta, kad draudimo sutartimi draudimo objektui teikiama draudimo apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas – atvejus, kada mokama draudimo išmoka, ir atvejus, kada draudikas yra atleidžiamas nuo pareigos mokėti draudimo išmoką (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013).

Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse (standartinėse Draudimo sutarties sąlygose), tiek draudimo liudijime aptartose individualiosiose sąlygose. Draudimo taisyklėse nustatomi atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais, taip pat kurie tokiais nelaikytini. Taigi draudiko prievolės išmokėti draudimo išmoką pagal įstatymuose nustatytą teisinį reglamentavimą ir draudimo sutartį atsiradimas siejamas su draudžiamojo įvykio fakto nustatymu (CK 6.987 straipsnis) (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2013 m. balandžio 19 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013).

Sudarant sutartį prisijungimo būdu, standartinės sutarties sąlygos yra privalomos kitai šaliai tik tuo atveju, jeigu standartinės sutarties sąlygas parengusi šalis tinkamai jas atskleidė, t. y. sudarė protingą galimybę kitai šaliai susipažinti su standartinėmis sąlygomis ir sutarties šalis aiškiai išreiškė savo sutikimą su sutarties sąlygomis (CK 6.185 straipsnio 2 dalis ir 6.186 straipsnio 1 dalis). Pažymėtina, kad pareiškėja neginčijo supažindinimo su Taisyklių sąlygomis ir Taisyklių bei individualias draudimo sutarties sąlygas įtvirtinančio draudimo liudijimo pareiškėjai įteikimo aplinkybių. Priešingai, pareiškėja kartu su prašymu nagrinėti vartojimo ginčą Lietuvos bankui pateikė draudimo liudijimo kopiją ir vertinant ginčijamas aplinkybes reikšmingų Taisyklių sąlygų duomenis (t. y. pateikė Taisyklių puslapių, kuriuose įtvirtintos ginčo nagrinėjimui aktualios Draudimo sutarties sąlygos, kopijas). Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad Draudimo sutarties sąlygos pareiškėjai buvo žinomos ir Taisyklių sąlygos laikytinos Draudimo sutarties dalimi ir pareiškėjai yra privalomos.

Dėl Taisyklėse įtvirtintų draudimo išmokos mokėjimo sąlygų taikymo

Vertinant draudiko sprendimą nemokėti draudimo išmokos Draudimo sutarties sąlygų kontekste, pažymėtina, kad, kaip minėta, butas yra apdraustas „Visų rizikų draudimo“ sąlygomis. Taisyklių 5.13 papunktyje nustatyta, kad, pastatą apraudus „Visų rizikų draudimu“, yra atlyginami visi nuostoliai, atsiradę dėl staiga ir netikėtai atsitikusių įvykių, jeigu tie įvykiai nėra numatyti kaip nedraudžiamieji. Taisyklių 6.1.24 papunktyje, įtvirtinančiame įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju sąlygas, nustatyta, kad neatlyginami nuostoliai dėl pastato įrengimų, senesnių nei 10 metų, *vidaus gedimo* ar perdegimo, nepriklausomai nuo to, ar gedimą lėmė išoriniai, ar vidiniai faktoriai.

Taisyklių 3.1 papunktyje nustatyta, kad, draudžiant visą atskirą pastatą (butą, patalpas, gyvenamuosius namus, vasarnamius ir kt.), jis apdraudžiamas kartu su vien tik

pastato aptarnavimui skirtais įrenginiais ir elementais, kurie pagal savo esmę ir paskirtį yra nekilnojami: *šildymo* (įskaitant geoterminį šildymą), vandentiekio ir kanalizacijos, vėdinimo ir kondicionavimo *įranga*, turto apsaugos ir priešgaisrinė signalizacijos, santechninė įranga, elektros instaliacija, saulės kolektoriai, skirti asmeniniam naudojimui.

Vertinant, ar sugedęs šildymo katilas yra priskirtinas prie buto šildymo sistemos įrangos (prie kartu su pastatu apdraustų pastato įrengimų), atkreiptinas dėmesys į CK 4.2 straipsnio 4 dalį, nustatančią, kad kilnojamasis daiktas, įeinantis į nekilnojamąjį daiktą ir praradęs savo individualius požymius, yra pripažįstamas nekilnojamojo daikto dalimi. CK 4.15 straipsnyje įtvirtinta, kad esminėmis pagrindinio daikto dalimis laikomi daiktai, kurie įeina į pagrindinio daikto sudėtį ir su juo susiję taip neatskiriamai, kad be jų pagrindinis daiktas negalėtų būti naudojamas pagal paskirtį arba būtų pripažintas nevisaverčiu. Remiantis CK 4.13 straipsnio 2 dalimi, esminės pagrindinio daikto dalys yra pripažintinos antraeiliais daiktais, t. y. tik su pagrindiniais daiktais egzistuojančiais, pagrindiniams daiktams priklausančiais arba kitaip su jais susijusiais daiktais.

Kasacinio teismo praktikoje dėl daikto kvalifikavimo antraeilium daiktu (priklausiniu) ir jo teisinio ryšio su pagrindiniu daiktu išaiškinta, kad priklausiniu pripažįstamas toks daiktas, kuris yra skirtas tarnauti pagrindiniam daiktui ir yra susijęs su pagrindiniu daiktu bendra ūkine paskirtimi. Konstatuojant teisiškai reikšmingas priklausinio sąsajas su pagrindiniu daiktu yra svarbus ne jų fizinis ryšys (geografinė padėtis, buvimas vieno šalia kito), o funkcinis. Tam, kad pagrindinio daikto ir priklausinio funkcinis ryšys būtų pripažintas teisiškai reikšmingu, jis turi būti nuolatinio pobūdžio ir pasižymėti ne tik kito daikto naudojimu, bet ir nuolatinium tarnavimu pagrindiniam daiktui (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2006 m. rugsėjo 6 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr.3K-3-453/2006). Todėl, remiantis Taisyklių 3.1 papunkčio sąlygomis ir CK 4.2 straipsnio 4 dalies, 4.13 straipsnio 2 dalies ir 4.15 straipsnio nuostatomis, darytina išvada, kad sugedęs dujų katilas buvo apdraustas pagal buto draudimo sąlygas ir yra priskirtinas prie įrengimų, kurių gedimo, kaip draudžiamojo įvykio požymio, vertinimui yra taikytinos Taisyklių 6.1.24 papunkčio nuostatos.

Šiame kontekste svarbu pažymėti, pareiškėja sugedusio dujų katilo atitikties Taisyklių 3.1 papunktyje įtvirtintai „pastato aptarnavimui skirtos šildymo įrangos (įrengimo)“ sampratai neginčijo. Priešingai, pareiškėja sutiko su draudiko pateiktu sugedusio dujų katilo, kaip pastato įrengimo, sampratos vertinimu, nes draudikui 2020 m. vasario 13 d. pateiktoje pretenzijoje nurodė, kad sugedęs dujų katilas pagal Taisyklių 3.1 papunkčio sąlygas buvo apdraustas kartu su draudžiamu butu. Nesutikdama su draudiko sprendimu Taisyklių 6.1.24 papunkčio pagrindu atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, pareiškėja rėmėsi Draudimo sutarties sąlygomis, nustatančiomis, kad butas buvo apdraustas „nauja atkuriamąja verte“.

Vertinant šias pareiškėjos nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad „naujos atkuriamosios vertės“ samprata yra įtvirtinta Taisyklių 7 skirsnyje, kuriame yra nustatytos draudimo sumos, t. y. maksimalios draudimo išmokos (Taisyklių 7.2 papunktis), apskaičiavimo sąlygos. Taisyklių 7.3.1 papunktyje nustatyta, kad nauja atkuriamoji vertė – tai pinigų suma, kurios reikėtų tokių pat fizinių ir eksploatacinių savybių tokios pat rūšies objektui atkurti, pagaminti arba pastatyti (įrengti), įskaitant visas projektavimo, montavimo, statymo išlaidas netaikant nusidėvėjimo. Todėl, remiantis nurodytomis Taisyklių sąlygomis, darytina išvada, kad „naujos atkuriamosios vertės“ nuostatos, kuriomis pareiškėja grindžia savo reikalavimą išmokėti draudimo išmoką, yra taikomos, *kai įvykis yra pripažįstamas draudžiamuoju* ir kai draudikui kyla pareiga išmokėti draudimo išmoką. Kadangi šalių ginčas kilo dėl draudiko sprendimo pritaikyti nedraudžiamojo įvykio sąlygas, pareiškėja nepagrįstai remiasi Draudimo sutarties sąlygomis, kurios taikomos tik įvykio pripažinimo draudžiamuoju atveju. Vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktais įrodymais, darytina išvada, kad draudiko nurodytos aplinkybės, jog pareiškėjos reikalavimas išmokėti 1 198,24 Eur draudimo išmoką turi būti vertintinas ne Taisyklių 7.2 papunkčio, o Taisyklių 6.1.24 papunkčio sąlygų kontekste, yra pagrįstos.

Dėl draudiko Taisyklių 6.1.24 papunkčio sąlygų taikymo pagrįstumo

Vertinant, ar draudikas pagrįstai pritaikė Taisyklių 6.1.24 papunktį, pažymėtina, kad minėtame papunktyje yra nustatytos 2 būtinos įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju sąlygos: 1) kartu su pastatu apdrausti įrengimai turi būti senesni nei 10 metų ir 2) žalos šiems įrengimams atsiradimo priežastimi turi būti vidaus gedimas ar perdegimas, nepriklausomai nuo to, ar gedimą lėmė išoriniai, ar vidiniai faktoriai.

Draudikas, pateikdamas paaiškinimus dėl Taisyklių 6.1.24 papunkčio turinio ir

prasmės, nurodė, kad šioje sąlygoje įtvirtina sąvoka „išoriniai faktoriai“ nesietina su Taisyklių 1.20 papunktyje nustatytu „draudimo rizikos“ apibrėžimu ir neturi būti suprantama kaip nuo draudėjo ar apdraustojo valios nepriklausanti draudžiamąjo įvykio tikimybė. Draudiko teigimu, Taisyklių 6.1.24 papunktis aiškiai įtvirtina žalos apdraustiems pastato įrengimams atsiradimo priežastį – įrengimų vidaus gedimą ar perdegimą, dėl kurio draudimo išmoka nebūtų mokama, jei pastato įrengimai būtų senesni nei 10 metų. Todėl, remiantis Taisyklių 6.1.24 papunkčio sąlygomis ir vadovaujantis draudiko pateiktais paaiškinimais apie šios sąlygos turinį ir prasmę, darytina išvada, kad pagal šią sąlygą draudikas turi teisę atsisakyti mokėti draudimo išmoką tik tuo atveju, kai žala senesniems nei 10 metų pastato įrengimams padaroma dėl jų vidaus gedimo ar perdegimo, kurio nelėmė staigūs ir netikėti įvykiai (pvz., elektros įtampos svyravimai, trečiųjų asmenų veika, vandentiekio ar šildymo sistemos avarija ir pan.), dėl kurių draudimo apsauga pagal Taisyklių sąlygas yra teikiama.

Vertinant pareiškėjos patirtos žalos dėl dujų katilo gedimo atitiktį Taisyklių 6.1.24 papunkčio sąlygoms, visų pirma vertintina, ar žalos atsiradimo požymiai atitinka šioje sąlygoje įtvirtinto „10 metų įrengimo, skirto pastato aptarnavimui, amžiaus požymius“.

Nagrinėjamu atveju pačios pareiškėjos draudikui pateikti įrodymai, kada buvo įsigytas sugedęs dujų katilas, – UAB „Vilpra“ 2009 m. balandžio 10 d. sąskaita faktūra (*duomenys neskelbtini*), pagrindžia, kad nuo dujų katilo įsigijimo iki 2020 m. vasario 5 d. pranešimo apie dujų katilo sugedimą buvo praėję daugiau nei 10 metų. Aplinkybes, kad nuo dujų katilo įsigijimo iki jo sugedimo buvo praėję daugiau nei 10 metų, pareiškėja patvirtino ir Lietuvos bankui pateiktame prašyme nagrinėti vartojimo ginčą, nes nurodė, kad sugedo dujų katilas, kuriam „beveik 11 metų“.

Svarbu pažymėti, kad pareiškėja taip pat neginčijo ir nenurodė aplinkybių, kurių pagrindu būtų galima teigti, kad apdrausto buto šildymo sistemos įrenginys – sugedęs dujų katilas - buvo eksploatuojamas trumpiau nei 10 metų. Draudikas Lietuvos bankui pateikė VŠĮ Registrų centro išrašą, kuriame nurodyta, kad apdrausto buto pirkimo-pardavimo sutartis buvo sudaryta 1992 m. balandžio 2 d., taip pat kad 2008 m. gruodžio 22 d. buvo išduotas Ukmergės rajono savivaldybės administracijos leidimas vykdyti statybos darbus. Todėl Lietuvos bankui pateikti įrodymai (apdrausto buto įsigijimo ir leidimo vykdyti statybos darbus išdavimo datos bei Akte nurodytos aplinkybės, kad dujų katilo „šilumokaitis paveiktas korozijos“) taip pat negali paneigti fakto, kad iki gedimo dujų katilas buvo naudojamas daugiau nei 10 metų. Iš Lietuvos bankui pateiktų įrodymų negalima daryti išvados, kad sugedęs šildymo sistemos įrenginys „neatliko Taisyklių 3.1 papunktyje nurodytos pastato (buto) aptarnavimo funkcijos“ (pvz., buvo tik įsigytas, tačiau nesumontuotas ir pan.). Aplinkybes, kad įrenginys buvo sumontuotas ir apdraustame pastate buvo naudojamas, patvirtina tiek Akte nurodyti duomenys, kad apdraustame bute buvo sumontuotas sugedęs dujų katilas, tiek pareiškėjos 2020 m. vasario 13 d. raštu pateiktoje pretenzijoje nurodytos aplinkybės, kad ji „neveikiant dujų katilui, negali gyventi savo namuose“. Darytina išvada, kad draudiko nurodytos aplinkybės dėl Taisyklių 6.1.24 papunktyje įtvirtinto reikalavimo, kad pastato įrengimai turi būti ne senesni nei 10 metų, taikymo yra pagrįstos.

Vertinant, ar žalos atsiradimo požymiai atitinka ir kitą būtiną Taisyklių 6.1.24 papunktyje nustatytą įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju sąlygą, t. y. ar žalos atsiradimo priežastimi yra dujų katilo gedimas ar perdegimas, būtina vadovautis Akto duomenimis. Akte nurodyta: „katilas nešildo patalpų ir negamina buitinio karšto vandens, sugedęs dujų vožtuvas, valdymo plokštė, šilumokaitis paveiktas korozijos.“ Darytina išvada, kad dujų katilo neveikimo priežastis buvo katilo dujų vožtuvo ir valdymo plokštės gedimai. Nei Akte, nei pareiškėjos draudikui bei Lietuvos bankui pateiktuose paaiškinimuose nebuvo nurodyta jokių duomenų, kurių pagrindu būtų galima teigti, kad katilo dujų vožtuvo ir valdymo plokštės gedimus lėmė Akte nenurodyti staigūs ir netikėti įvykiai, nepatenkantys į Taisyklėse įtvirtintą nedraudžiamųjų įvykių sąrašą (pvz., kad žala atsirado ne dėl dujų katilo vidinio gedimo, o dėl jo sugadinimo ar sunaikinimo, kurį lėmė pagal „Visų rizikų draudimo“ sąlygas apdrausti staiga ir netikėtai įvykę įvykiai). Priešingai, Akte yra aiškiai nurodyta, kad žalos dujų katilui atsiradimo priežastis yra jo vidaus dalių (dujų vožtuvo ir valdymo plokštės) gedimas.

Pažymėtina, kad Akte nurodytų žalos dujų katilui atsiradimo priežasčių pareiškėja neginčijo ir nepateikė jokių įrodymų, kurie leistų suabejoti Taisyklių 6.1.24 papunktyje nustatytos įvykio pripažinimo nedraudžiamuoju sąlygos (senesnių nei 10 metų pastato įrengimų *gedimo*) taikymo pagrįstumu. Atsižvelgiant į tai ir remiantis Lietuvos bankui pateiktais įrodymais, kurie nepaneigia draudiko sprendimo pritaikyti Taisyklių 6.1.24 papunkčio sąlygas teisingumo, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai atsisakė pareiškėjai

išmokėti jos reikalaujamą 1 198,24 Eur draudimo išmoką. Todėl, vadovaujantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visumos vertinimu, pažymėtina, kad pareiškėjos reikalavimas išmokėti draudimo išmoką yra nepagrįstas, todėl atmestinas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius